

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 17.03.2005
KOM(2005)91 endelig

2005/0018 (CNS)

Forslag til

RÅDETS RAMMEAFGØRELSE

**om hensyntagen til straffedomme afsagt i andre medlemsstater i Den Europæiske Union
i forbindelse med en ny straffesag**

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. Indledning

Dette forslag er en opfølgning på hvidbogen om udveksling af oplysninger om straffedomme og om virkningen heraf i Den Europæiske Union. Hvidbogen gjorde status over betingelserne for udveksling og brug af oplysninger om straffedomme i EU og fastsatte to retningslinjer for Den Europæiske Unions fremtidige indsats: forbedre udvekslingen af oplysninger og sikre, at oplysningerne får virkninger uden for domslandet, bl.a. for at forhindre nye overtrædelser og for at kunne tage hensyn til dem ved eventuelle nye domfældelser.

Det første aspekt vil indgå i et forslag til beslutning om oprettelse af et edb-baseret system til udveksling af oplysninger om straffedomme, som Kommissionen vil fremlægge i første halvår af 2005. Dette forslag til rammeafgørelse omhandler det andet aspekt. En bedre udveksling af oplysninger vil kun få begrænset betydning, hvis medlemsstaterne ikke kan tage hensyn til de udvekslede oplysninger. Omvendt skulle muligheden for at bruge de udvekslede oplysninger i høj grad tilskynde til en bedre informationsudveksling.

I konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Tammerfors blev princippet om gensidig anerkendelse, der har givet anledning til et program med foranstaltninger, som Rådet vedtog i december 2000, karakteriseret som "hovedhjørnestenen" i det retlige samarbejde på både det civilretlige og det strafferetlige område¹.

Foranstaltning nr. 2 i programmet foreskriver: "Vedtagelse af et eller flere instrumenter, der indfører princippet om, at retten i en medlemsstat skal være i stand til at tage hensyn til endelige afgørelser i straffesager afsagt af en domstol i en anden medlemsstat, med henblik på at vurdere lovovertræderens kriminelle fortid, overveje, om der er tale om gentagelsestilfælde, og fastlægge, hvilken straf der skal pålægges, samt de nærmere vilkår for fuldbyrdelsen".

Dette forslag til rammeafgørelse tager sigte på at nå de mål, der er opstillet i foranstaltning nr. 2 i programmet ved at definere betingelserne for, hvornår det skal være muligt at tage højde for en dom afsagt i en anden medlemsstat i forbindelse med en ny straffesag, der omhandler andre forhold. Forslaget indeholder ligeledes en række regler om en eventuel registrering af domme afsagt i en anden medlemsstat i det nationale strafferegister.

a) Hensyntagen til tidligere domme i forbindelse med en straffesag

Tabel 5 i bilaget til hvidbogen om udveksling af oplysninger om straffedomme og om virkningen heraf i Den Europæiske Union viser, hvornår medlemsstaterne tager højde for straffedomme afsagt i de andre medlemsstater og understreger, at der ofte ses bort fra disse, eller også inddrages de i meget ringe omfang. Det forhold, at en afgørelse truffet i en anden medlemsstat ikke får de samme virkninger, er i modstrid med princippet om gensidig anerkendelse og medfører en forskelsbehandling af EU-borgerne i forbindelse med en eventuel ny retssag, afhængig af hvor retssagerne finder sted. Derfor er det nødvendigt med et lovgivningstiltag på EU-niveau i den henseende.

---

¹ EFT C 12 af 15.1.2001, s. 10.

Dette forslag vedrører imidlertid udelukkende hensyntagen til en tidligere dom i forbindelse med en straffesag, der omhandler andre forhold. Forslaget behandler ikke problemet med "non bis in idem", der vil blive behandlet andetsteds.

Dette spørgsmål afviger også fra den generelle problematik om fuldbyrdelse af en dom i en anden medlemsstat end domsstaten. Medlemsstaten skal ikke fuldbyrde en dom afsagt i en anden medlemsstat, men kun tage hensyn til konsekvenserne af denne i forbindelse med en ny straffesag. Der er heller ikke tale om at harmonisere virkningerne af tidligere domme i de enkelte medlemsstater, idet disse fortsat reguleres af national lovgivning. Anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse indebærer derimod snarere, at domme afsagt i en anden medlemsstat tillægges samme værdi og får samme virkninger som tidligere afsagte nationale domme. Med andre ord fastslås "ligestillingsprincippet" for andre medlemsstaters afgørelser i forhold til nationale domme, idet det er overladt til de nationale lovgivninger at drage konsekvenserne af dette princip.

På nationalt plan kan tidligere straffedomme have virkninger i forbindelse med en ny straffesag både før og under straffeprocessen og ved fuldbyrdelsen. Dette forslag omhandler de forskellige proceduremæssige faser.

Afhængig af de nationale lovgivninger kan virkningerne være rent formelle (det er i det tilfælde de kompetente myndigheder, herunder de retlige myndigheder, der skal drage konsekvenserne af tidligere domme) eller lovbestemte (der kan f.eks. være tale om skærpelse af straffe eller af procedurerne for recidivister). Det er medlemsstaternes opgave at vedtage den nationale lovgivning, der gør det muligt at ligestille domme fra andre medlemsstater med nationale domme og tillægge dem de samme virkninger.

Udkastet til rammeafgørelse fastsætter i øvrigt obligatoriske og frivillige grunde til at undlade at tage hensyn til en domfældelse i en anden medlemsstat.

b) Registrering i strafferegistret af en dom afsagt i en anden medlemsstat

Nogle medlemsstater registrerer domme afsagt i andre medlemsstater mod deres egne statsborgere og eventuelt mod personer med bopæl i landet og ønsker at bevare denne praksis. Forslaget til rammeafgørelse indeholder en række bestemmelser, der skal opstille nogle fælles regler for registrering for at undgå for store forskelle i praksis på dette punkt, hvilket eventuelt vil kunne være til skade for de dømte personer. Forslaget forpligter imidlertid ikke de medlemsstater, der ikke foretager nogen registrering, til at ændre deres lovgivning.

2. Retsgrundlag

Retsgrundlaget for dette forslag er artikel 31 i traktaten om Den Europæiske Union, ændret ved Nice-traktaten, der omhandler fælles handling vedrørende retligt samarbejde i kriminalsager, samt artikel 34, stk. 2, litra b).

3. Finansieringsoversigt

Gennemførelsen af forslaget til rammeafgørelse medfører ingen yderligere driftsudgifter for medlemsstaternes budgetter eller EU's budget.

4. Kommentarer til artiklerne

Artikel 1 - Formål

Denne artikel fastslår formålet med rammeafgørelsen, som er at definere betingelserne for, at der kan tages hensyn til en domfældelse i en anden medlemsstat i forbindelse med en straffesag mod den samme person for andre forhold.

I stk. 2 understreges det, at en sådan hensyntagen ikke berører forpligtelsen til at overholde de grundlæggende rettigheder og de grundlæggende retlige principper, som er fastslået i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union. Formuleringen af stk. 2 er taget fra rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne.

Artikel 2 - Definitioner

Denne artikel indeholder to definitioner.

Definitionerne af "strafferegister" og af "dom" er de samme som i forslag til Rådets afgørelse om udveksling af oplysninger fra strafferegistre, som Kommissionen vedtog den 13. oktober 2004². Disse definitioner er imidlertid udgået i den version, der blev behandlet i Rådet i december 2004. I definitionen af "dom" indgår begrebet overtrædelse, således som det fremgår af artikel 51 og 52 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 1990 og konventionen af 29. maj 2000 om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater³. Den stemmer overens med det sædvanlige anvendelsesområde for gensidig retshjælp og gør det muligt at lade forskellige afgørelser, administrative og strafferetlige, der findes i nogle medlemsstater, være omfattet af denne rammeafgørelse. Det betyder bl.a., at det bliver muligt at lade færdselsforseelser (når der er tale om "administrative/strafferetlige" overtrædelser), hvor det er særdeles nyttigt at have kendskab til fortilfælde, falde ind under denne rammeafgørelses anvendelsesområde. Definitionen er med vilje restriktiv for kun at medtage domme i snæver betydning, dvs. endelige domstolsafgørelser i straffesager (eller domstolsafgørelser vedrørende "administrative/strafferetlige" overtrædelser), som i alle medlemsstaterne kan betragtes som domme. Det er ganske vist muligt, at den nationale lovgivning tillægger andre afgørelser retsvirkninger (f.eks. forlig indgået af anklagemyndigheden). Der er intet, der hindrer de medlemsstater, der ønsker det, i at tillægge afgørelser truffet i andre medlemsstater de samme virkninger, når de har kendskab til disse. Dette aspekt er imidlertid ikke omfattet af denne rammeafgørelse.

"Strafferegistret" er det nationale register, hvori disse domme samles. I nogle medlemsstater findes der flere registre.

Artikel 3 - Hensyntagen til domme afsagt i andre medlemsstater i forbindelse med en ny straffesag

Denne artikel fastslår det centrale princip i denne rammeafgørelse, ifølge hvilket en dom afsagt i en anden medlemsstat skal have samme virkninger som en national dom. Som allerede nævnt er formålet på ingen måde at harmonisere de virkninger, som de enkelte

---

² KOM(2004)664.

³ EFT C 197 af 12.7.2000, s. 1.

medlemsstater knytter til tidligere domme, idet de fortsat udelukkende reguleres af national lovgivning.

For at udelukke tilfælde af non bis in idem, som vil blive behandlet i andre forslag fra Kommissionen, understreger teksten, at den regulerer virkningerne af tidligere domme i forbindelse med en straffesag, *der omhandler andre forhold*.

Tidligere straffedomme kan have virkninger for de forskellige faser i en ny straffesag:

- i fasen før straffesagen kan tidligere domme f.eks. have indflydelse på valg af procedureregler, den strafferetlige betegnelse for forholdene eller beslutninger om varetægtsfængsling
- under selve straffesagen kan tidligere domme have virkninger, f.eks. hvad angår domstolskompetence, og hyppigere straffens art og omfang (f.eks. udelukkelse af eller begrænset anvendelse af betingede straffe, forhøjelse af den idømte straf, kumulering eller sammenlægning med en tidligere straf)
- hvis der afsiges en ny dom, kan tidligere straffe have indflydelse på, hvilke regler der skal gælde for fuldbyrdelsen (f.eks. kumulering eller sammenlægning med en tidligere straf, mulighed for straflempelse og løsladelse før tid).

Rammeafgårelsen tager sigte på at inddrage tidligere domme i alle faser af en straffesag i overensstemmelse med national lovgivning.

I praksis viser de undersøgelser, Kommissionen har udført (jf. bilag til hvidbogen om udveksling af oplysninger om straffedomme og om virkningen heraf i Den Europæiske Union), at virkningerne af tidligere domme er meget forskellige afhængig af, hvilket nationalt retssystem der er tale om. I nogle medlemsstater er eksistensen af en tidligere dom et rent formelt forhold, og det overlades til de kompetente myndigheder at tage hensyn dertil, når de træffer afgørelse. I andre medlemsstater findes der lovfæstede regler for gentagelsestilfælde i bred forstand, der tillægger en tidligere dom visse retsvirkninger. Disse virkninger er ikke omfattet af de kompetente myndigheders skønsbeføjelser.

I det første tilfælde skulle hensyntagen til en dom afsagt i en anden medlemsstat ikke volde store problemer, da der er tale om et aspekt blandt mange andre. Det fremgår da også af tabel 5 i bilaget til hvidbogen, at de medlemsstater, der ikke har lovgivning om gentagelsestilfælde, oftest allerede tager hensyn til domme afsagt i de andre medlemsstater, idet disse betragtes som et rent formelt forhold.

I det andet tilfælde vil medlemsstaterne skulle fastsætte de tilfælde, hvor der kan knyttes tilsvarende virkninger til en dom afsagt i en anden medlemsstat. Faktisk afspejler de nationale lovgivninger om gentagelsestilfælde ofte direkte den struktur for overtrædelser og straffe, der eksisterer på nationalt niveau, f.eks. i alle de tilfælde hvor der findes regler for særlige gentagelsestilfælde (nyt tilfælde af en bestemt type overtrædelse, f.eks. en ny overtrædelse inden for narkotikahandel eller tyveri). I disse tilfælde skal medlemsstaterne træffe alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at der tages højde for domme afsagt i de andre medlemsstater.

Artikel 4 – Obligatoriske grunde til ikke at tage hensyn til en straffedom afsagt i en anden medlemsstat

I denne artikel nævnes fire tilfælde, hvor der ikke kan tages hensyn til en dom afsagt i en anden medlemsstat. De tre første tilfælde, der findes i andre af EU's instrumenter, vedrører ne bis in idem-princippet, forældelse af overtrædelsen eller af straffen samt amnesti, når de omhandlede forhold kunne have henhørt under den pågældende medlemsstats kompetence ifølge dennes strafferet. Det fjerde tilfælde vedrører de tilfælde, hvor anvendelse af de nationale regler for registrering i det nationale strafferegister ville have betydet en sletning af dommen fra registret.

Artikel 5 – Frivillige grunde til ikke at tage hensyn til en straffedom afsagt i en anden medlemsstat

Ud over de eksempler på obligatoriske grunde, der er nævnt i artikel 4, kan medlemsstaterne også beslutte ikke at tage hensyn til en dom afsagt i en anden medlemsstat i to tilfælde:

Den første er allerede almindelig i instrumenter om gensidig anerkendelse og angår dobbelt strafbarhed. En medlemsstat kan undlade at tage højde for en dom afsagt i en anden medlemsstat, hvis dommen vedrører en overtrædelse, der ikke findes i den nationale lovgivning. Denne mulighed er dog begrænset, når den første dom er afsagt for en kategori af overtrædelser, der er opført på en liste i rammeafgåelsen om gensidig anerkendelse af bødestrafte. Når den første domfældelse vedrører en overtrædelse, der tilhører en af kategorierne på listen, kan der ikke ses bort fra den ved retssag nummer to med henvisning til anvendelse af princippet om dobbelt strafbarhed. Kommissionen har her valgt at henvise til en bred liste med overtrædelser, som er mere relevant end den begrænsede liste i rammeafgåelsen om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse, da den bl.a. omhandler færdselsforseelser, som er en type overtrædelse, hvor risikoen for gentagelsestilfælde er særdeles realistisk.

Det er ligeledes muligt ikke at tage hensyn til en straffedom i en anden medlemsstat, når det forhold, at dommen er afsagt inden for rammerne af et andet retssystem, betyder, at personen i den anden retssag vil blive behandlet strengere, end hvis den første dom var blevet afsagt i det nationale system. Denne bestemmelse skal forhindre, at personer, der er blevet dømt i en anden medlemsstat, behandles dårligere end personer, der er dømt på nationalt niveau for de samme forhold. Lad os f.eks. tage eksemplet med en person, der i den første medlemsstat er idømt en straf, der er højere end maksimumsstraffen i den anden medlemsstat for lignende forhold. Hvis straffen i den anden medlemsstat har negative retsvirkninger for den pågældende person (f.eks. anvendelse af strengere procesretlige regler), som ikke var kommet på tale, hvis landets eget retssystem (med den der gældende maksimumsstraf) var blevet anvendt, kan man undlade at tage hensyn til den første afgørelse, da det faktum, at afgørelsen er truffet i et andet retssystem, som foreskriver en højere maksimumsstraf, stiller personen i en dårligere situation.

Artikel 6 - Registrering i strafferegistret af en dom afsagt i en anden medlemsstat og oversendelse af en sådan dom til nationalt niveau

Denne artikel vedrører kun den specifikke situation, hvor medlemsstater i deres strafferegister registrerer domme afsagt i en anden medlemsstat mod deres egne statsborgere eller personer med bopæl i landet. Den skaber ingen forpligtelser for de medlemsstater, der ifølge deres nationale lovgivning ikke registrerer domme afsagt i andre stater.

Stk. 1 fastslår princippet om, at den registrerede straf skal svare til den straf, der er idømt i domslandet, også hvis den er længere end maksimumsstraffen for lignende forhold i registreringslandet. Kommissionen mener, at man i det tilfælde skal registrere den straf, der faktisk er blevet idømt i domslandet, selv om strafudmålingen ikke er i overensstemmelse med de regler, der gælder i registreringslandet. Der skal skabes åbenhed om den reelt idømte straf, hvilket i øvrigt kan være i den pågældende persons interesse, f.eks. i de tilfælde hvor vedkommende kan omfattes af reglerne om sammenlægning af straf. Situationen er imidlertid en anden, hvis straffen er blevet afkortet, hvilket kunne ske i forbindelse med fuldbyrdelse i den medlemsstat, der foretager registreringen. Formålet med denne rammeafgørelse er imidlertid ikke at tage stilling til, hvordan en omlægning eventuelt kan finde sted.

Stk. 2 fastslår den generelle regel, at registrering i et nationalt strafferegister af en dom afsagt i en anden medlemsstat ikke må betyde, at den pågældende person behandles dårligere, end hvis vedkommende var dømt på nationalt niveau.

Det understreges i stk. 3, at den medlemsstat, hvor den pågældende person er statsborger eller har bopæl, og som registrerer en dom afsagt i en anden medlemsstat, også i strafferegistret skal anføre andre forhold, der har indflydelse på dommen i domslandet, som den måtte have fået oplysninger om, medmindre den nationale lovgivning er mere gunstig for den dømte person. Registrering af en og samme dom i flere medlemsstaters strafferegistre betyder ofte, at der vil blive anvendt forskellige retsregler. Formålet med denne artikel er i så høj grad som muligt at ensrette de retsregler, der anvendes på en dom, samtidig med at man i så høj grad som muligt sikrer personens rettigheder og overholder princippet om anvendelse af reglerne i den mest gunstige stat.

Artikel 7 - Forbindelser til andre retlige instrumenter

Denne artikel fastslår, at i forbindelserne mellem medlemsstaterne erstatter rammeafgørelsen bestemmelserne i artikel 56 i konventionen af 28. maj 1970 om straffedommes internationale retsvirkning. Denne bestemmelse vedrører hensyntagen til en tidligere straffedom, der er afsagt i en anden stat.

Artikel 8 - Gennemførelse

Denne artikel pålægger medlemsstaterne at træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre denne rammeafgørelse inden den 31. december 2006 og meddele Kommissionen og Rådets generalsekretariat, hvilke bestemmelser der er gennemført i national ret for at opfylde de forpligtelser, der følger af rammeafgørelsen. Teksten tager navnlig sigte på bestemmelserne i artikel 3, der, afhængig af medlemsstaternes interne lovgivning vedrørende hensyntagen til tidligere domme, kan føre til meget forskellige gennemførelsesforanstaltninger.

Det foreskrives, at Kommissionen senest den 31. december 2007 skal fremlægge en rapport om anvendelsen af rammeafgørelsen for Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 9 - Ikrafttrædelse

Det fastsættes i denne artikel, at rammeafgørelsen træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Forslag til

RÅDETS RAMMEAFGØRELSE

om hensyntagen til straffedomme afsagt i andre medlemsstater i Den Europæiske Union i forbindelse med en ny straffesag

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 31 og 34, stk. 2, litra b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁴,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁵, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Union har sat sig som mål at opretholde og udvikle et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Dette mål forudsætter, at oplysninger om domme afsagt i medlemsstaterne kan få virkninger uden for domslandet for at forhindre nye overtrædelser og i forbindelse med eventuelle nye domfældelser.
- (2) I overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Tammerfors vedtog Rådet den 29. november 2000 et program for foranstaltninger med henblik på gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af afgørelser i straffesager.⁶ Foranstaltning nr. 2 i programmet foreskriver: "Vedtagelse af et eller flere instrumenter, der indfører princippet om, at retten i en medlemsstat skal være i stand til at tage hensyn til endelige afgørelser i straffesager afsagt af en domstol i en anden medlemsstat, med henblik på at vurdere lovovertræderens kriminelle fortid, overveje, om der er tale om gentagelsestilfælde, og fastlægge, hvilken straf der skal pålægges, samt de nærmere vilkår for fuldbyrdelsen". Formålet med denne rammeafgørelse er at definere betingelserne for, at der kan tages hensyn til en domfældelse i en anden medlemsstat i forbindelse med en straffesag mod den samme person for andre forhold.
- (3) Nogle medlemsstater tillægger straffedomme afsagt i andre medlemsstater retsvirkninger, mens andre kun tager højde for nationale straffedomme. Det er nødvendigt at sikre ligebehandling af de europæiske borgere og rette op på denne situation.

---

⁴ EUT C af , s. .

⁵ EUT C af , s. .

⁶ EUT C 12 af 15.1.2001, s. 10.

- (4) Det er nødvendigt at fastslå princippet, ifølge hvilket en straffedom afsagt i én medlemsstat skal tillægges de samme retsvirkninger i de andre medlemsstater som nationalt afsagte straffedomme, uanset om disse virkninger ifølge national lov er formelle eller retlige. Denne rammeafgørelse tager imidlertid ikke sigte på at harmonisere de virkninger, som de forskellige nationale lovgivninger tillægger tidligere domme.
- (5) De virkninger, der knyttes til domme afsagt i andre medlemsstater, skal være de samme som virkningerne af nationale domme, uanset om der er tale om fasen før straffesagen, selve straffesagen eller fuldbyrdelsesfasen. Når der i den nationale lovgivning knyttes retsvirkninger til en tidligere dom, skal det i medlemsstaternes gennemførelsesforanstaltninger fastslås, i hvilket omfang der er knyttet tilsvarende retsvirkninger til en dom afsagt i en anden medlemsstat.
- (6) Derimod skal en eventuel registrering i strafferegistret af en dom afsagt i en anden medlemsstat mod landets egne statsborgere eller personer med bopæl i landet følge de samme regler som reglerne for nationale domme og må ikke føre til, at personer, der er blevet dømt i andre medlemsstater, behandles dårligere end personer, der er blevet dømt af de nationale domstole.
- (7) Denne rammeafgørelse erstatter bestemmelserne om hensyntagen til straffedomme i konventionen af 28. maj 1970 om straffedommes internationale retsvirkning.
- (8) Denne rammeafgørelse overholder subsidiaritetsprincippet som omhandlet i artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 5 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, da formålet er at tilnærme medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, hvilket ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor kræver en samordnet indsats på EU-plan. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. sidstnævnte artikel, er denne rammeafgørelse ikke mere vidtgående, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (9) Denne rammeafgørelse overholder de grundlæggende rettigheder og principperne i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union og i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder -

VEDTAGET FØLGENDE RAMMEAFGØRELSE:

Artikel 1
Formål

1. Formålet med denne rammeafgørelse er at fastsætte betingelserne for, at en medlemsstat skal tage højde for en tidligere straffedom afsagt i en anden medlemsstat i forbindelse med en ny straffesag mod den samme person for andre forhold, eller registrere oplysninger om den tidligere dom i strafferegistret.
2. Denne rammeafgørelse indebærer ikke nogen ændring af pligten til at respektere de grundlæggende rettigheder og grundlæggende retsprincipper, således som de er defineret i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union.

Artikel 2
Definitioner

I denne rammeafgørelse forstås ved:

- a) "dom": alle endelige afgørelser truffet af en strafferetlig myndighed eller en administrativ myndighed, der kan appelleres til en anden domstol, herunder en straffedomstol, og hvori en persons skyld for en strafferetlig overtrædelse eller strafbar handling i henhold til national ret fastslås som en overtrædelse af retsreglerne
- b) "strafferegister": det eller de nationale registre, der indeholder oplysninger om afsagte domme i henhold til national ret.

Artikel 3

Hensyntagen til domme afsagt i andre medlemsstater i forbindelse med en ny straffesag

- 1. Medlemsstaterne skal i forbindelse med en ny straffesag for andre forhold tillægge domme afsagt i de andre medlemsstater samme retsvirkninger som nationale domme ifølge regler, som de selv fastsætter.
- 2. Reglerne i stk. 1 finder anvendelse både i fasen før straffesagen, under selve straffesagen og i fuldbyrdelsesfasen, herunder hvad angår gældende procedureregler, f.eks. vedrørende varetægtsfængsling, overtrædelsens betegnelse, straffens type og omfang og reglerne for fuldbyrdelse af afgørelsen.

Artikel 4

Obligatoriske grunde til ikke at tage hensyn til en dom afsagt i en anden medlemsstat

Der tages ikke hensyn til domme afsagt i andre medlemsstater i følgende tilfælde:

- a) når dommen er i modstrid med non bis in idem-princippet
- b) når straffesagen ifølge national lovgivning ville være forældet på tidspunktet for domsafsigelsen, og forholdene kunne have henhørt under den pågældende medlemsstats kompetence ifølge landets egen straffelov
- c) når den overtrædelse, der ligger til grund for dommen, er omfattet af amnesti, og medlemsstaten havde kompetence til at dømme overtrædelsen efter sin egen straffelov
- d) når de nationale regler for registrering i det nationale strafferegister ville betyde en sletning af dommen fra registret.

Artikel 5

Frivillige grunde til ikke at tage hensyn til en dom afsagt i en anden medlemsstat

1. Straffedomme afsagt i en anden medlemsstat behøver ikke tages i betragtning, hvis de forhold, der ligger til grund for domfældelsen, ikke udgør en strafferetlig overtrædelse i medlemsstatens egen lovgivning.

Dette gælder ikke for følgende kategorier af overtrædelser:

- deltagelse i en kriminel organisation
- terrorisme
- menneskehandel
- seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi
- ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer
- ulovlig handel med våben, ammunition og eksplosive stoffer
- bestikkelse
- svig, herunder svig, der skader De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser i henhold til konventionen af 26. juli 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser
- hvidvaskning af udbyttet fra strafbart forhold
- falskmøntneri, herunder forfalskning af euroen
- internetkriminalitet
- miljøkriminalitet, herunder ulovlig handel med truede dyrearter og ulovlig handel med truede plantearter og træsorter
- menneskesmugling
- forsætligt manddrab, grov legemsbeskadigelse
- ulovlig handel med organer og menneskeligt væv
- bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning
- racisme og fremmedhad
- organiseret tyveri eller væbnet tyveri
- ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande
- bedrageri
- afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning

- efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter
- forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel med falske dokumenter
- forfalskning af betalingsmidler
- ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer
- ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer
- handel med stjålne motorkøretøjer
- voldtægt
- forsætlig brandstiftelse
- strafbare handlinger omfattet af Den Internationale Straffedomstols straffemyndighed
- skibs- eller flykapring
- sabotage
- adfærd, der udgør en overtrædelse af trafikreglerne, herunder overtrædelser af køre- og hviletidsreglerne og reglerne om farligt gods
- smugleri
- overtrædelse af intellektuelle ophavsrettigheder
- trusler og voldelig adfærd mod personer, herunder voldelig adfærd under sportsbegivenheder
- hærværk
- tyveri
- overtrædelser konstateret af domsstaten med det formål at gennemføre forpligtelser, der følger af instrumenter vedtaget ifølge traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab eller ifølge afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union.

2. Uden at det berører bestemmelserne i stk. 1, kan man også afstå fra at tage hensyn til tidligere domme afsagt i en anden medlemsstat, hvis det forhold, at personen er blevet dømt i en anden medlemsstat, medfører, at den pågældende i forbindelse med en ny straffesag, der vedrører andre forhold, får en dårligere behandling, end hvis vedkommende var blevet dømt af en national domstol.

Artikel 6

Registrering i det nationale strafferegister af en dom afsagt i en anden medlemsstat

1. Når en medlemsstat registrerer en dom afsagt i en anden medlemsstat i sit strafferegister, skal straffens længde svare til den faktisk idømte straf, medmindre strafflængden er blevet ændret i forbindelse med fuldbyrdelse af straffen i registreringslandet.
2. Hvis domme afsagt i andre medlemsstater mod statsborgere eller personer med bopæl i landet i medfør af den nationale lovgivning skal registreres i det nationale strafferegister, kan reglerne for registrering, eventuelle ændringer eller sletning af eventuelle påtegninger under ingen omstændigheder betyde, at den pågældende person behandles dårligere, end hvis vedkommende var blevet dømt af en national domstol.
3. Enhver ændring eller sletning af en påtegning i domslandet skal føre til en tilsvarende ændring eller sletning i den medlemsstat, hvor den pågældende er statsborger eller har bopæl, hvis denne har foretaget registrering og er blevet informeret om ændringen eller sletningen, medmindre lovgivningen i denne stat indeholder bestemmelser, der stiller den dømte person gunstigere.

Artikel 7

Forbindelser med andre retlige instrumenter

1. Denne rammeafgørelse erstatter bestemmelserne i artikel 56 i Haagerkonventionen af 28. maj 1970 om straffedommes internationale retsvirkning, uden at det berører anvendelsen af bestemmelserne i forbindelserne mellem medlemsstaterne og tredjelande.

Artikel 8

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme denne rammeafgørelse senest den 31. december 2006.
2. Medlemsstaterne meddeler Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen teksten til de retsforskrifter, som de udsteder for at gennemføre de forpligtelser, der følger af denne rammeafgørelse, i national ret.
3. På grundlag af oplysningerne fra Rådets generalsekretariat fremlægger Kommissionen senest den 31. december 2007 en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af rammeafgørelsen eventuelt ledsaget af lovgivningsforslag.

*Artikel 9
Ikrafttrædelse*

Denne rammeafgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den

*På Rådets vegne
Formand*